

90 éves évfordulón.

Életünk adója és megtartója, örök életü Isten! Szent álmélkodással borulunk le nagy hatalmad és végtelen jóságod előtt. Hatalmad méreteit emberi elme föl nem foghatja.

Jóságod mélységes tengerében fürdik lelkünk. Midőn ebbe az Óceánba tekintünk, a magunk arculatját látjuk és szégyenérzettel kérdezzük, mivel érdemelte, hogy magadhoz hasonlóvá teremtetted az embert, Atyánk!

Nemcsak élővé, hanem teremtővé, akaratod megvalósítójává tetted őt.

Föl vonulnak lelki szemeink előtt a próféták, apostolok, az imádkozók és szószólók seregei. Ők láttak téged, Ők hallották hívó szavadat: járj én előttem szüntelen és légy alázatos. Ők megértették, hogy azért érintetted eleven szénnel ajakukat, hogy megtisztuljon és szóljon az Úrról csodálatos dolgokat.

Ők felmentek a Nebo hegyére és betekintettek az ígéret földjére.

A fellegek dörgései közben hallották hangodat és villámaid világosságánál szemlélték a földet. Arcal leborulának és imádták az örökön örökké élő, kinek ítéletei édesbek a méznél. Örömmel örvendeztek imádásod szent hajlékában és szüntelenül imádkoztak Istenöknek, kinek jósága megmarad mindörökké, mert tudták, hogy amely imádság hitből vagyon, meggyógyítja a beteget.

Isteni atyaságodnak legfőbb bizonyosságául tekintjük, hogy nemcsak a régieknek, hanem az utódoknak és a jelenieknek is gondoskodtál szent akaratod hirdetőiről, jó pásztorokról, akik életüket adják a nyájért.

Tenedek köszönjük a legjobbat, aki azt mondta, nincsen több jó, hanem csak egy: az Isten; a legbölcsebbet, aki megmútatta, hogy tőrőké és szenvedőké a mennyekországa; aki legjobban tudott szeretni, de azt hirdette, hogy te Isten, te vagy a szeretet.

De neked köszönjük a mi hitünk sáfárait, akik életüket adták a nyájért, futottak, de nem fáradtak el; szenvedtek, de boldognak érezték

magukat, mert tudták, hogy az ők szenvedésük elenyésző amellet, amit a Te fiad szenvedett.

Különös és nagy hála fogja el szívünket ebben a pillanatban, mert csodálatos dolgot cselekedtél a mi hitünk főpásztorával, megajándékozván őt a legnagyobb földi kinccsel: hosszú élettel.

Az ő élete a mienk volt, az ő szeretetét mi élveztük, az ő cselekedetei és szavai hatalmasak valának és édesek, mint a méz.

Midőn a pusztában viharok és vészek között jártunk, mi rá tekintettünk, mint világító tűoszlopra; mikor hajónkat a hullámok elnyeléssel fenyegették, ő mütatta meg a kikötőt, hol horgonyt vetheténk.

Most is az ő bátor szíve és tebenned bízó rendíthetetlen hite biztat, hogy te Atyánk nem hagysz el minket semmi nemü veszedelemben.

Szent hajlékod magas kárpitja alatt alázattal meghajolva, a szeretet tiszteletét rebegi ajkunk előtted érette és kérve kérünk, hogy szeresd őt tovább is, hozzánk való kegyelmed mütasd meg azzal, hogy életéhez életet, napjaihoz napokat, esztendeihez adj még esztendőket, hogy ne csak hitszerinti híveinek, hanem magyar véreinek, e kies Erdély minden szülöttjének, e nagy ország királyának s minden polgárának lelki pásztora és pátriárkája lehessen.

Őt pedig tedd boldoggá ebben a pillanatban, hogy mi is az ő boldogságából részesülvén, téged dicsőítsük és magasztaljunk énekeinkben és imádságainkban, hitünkben és cselekedeteinkben.

Tartsd meg, kit élettársul melléje rendeltél s mindazokat, akikben neki gyönyörüsége telik: a szép családot, a jó barátokat, a tisztelőket, az ő nyáját, pásztorait és vezetőit, hogy élete további részében is ezek legyenek körülötte a szeretet, a gondosság, a gyöngéd figyelem ápolói, hogy őt boldogítva boldoguljanak.

A te szent fiad, a mi mesterünk, testvérünk, a mi hitünk kösziklája nevében, aki élet, út és igazság, esedezünk hallgass meg. Ámen.

Ujított templomban.

Dicsőitünk és tisztelünk örök Isten tégedet, mert kezünk munkájában, lelkünk vágyódásában, megdicsőítetted magadat. Te atyánk vagy jó Isten, mi gyermekeid. Az atya akarata ölt testet a gyermekek munkájában, mert a te akaratom nélkül egy hajszál sem eshetik le fejünk-ről, semmi gondolat nem száll el elménkből. Te Isten teremtesz világokat és azoknak rendjét megmütatod, útait kijelölöd. Te minket, embereket, elhelyeztél e kihült bolygó testén, hogy titkait földerítsük, törvé-

nyeit megismerjük és azok szerint élünk. Te bele lehelted bölcseséged ihletét mindenbe, amit emberi szem lát és mindenbe, amit sok ezer világban te magadnak halmoztál föl, talán azért, hogy az ember mindig legyen újabbnál-újabb dologra vágyó, de sohase mindentudó.

Aggódva kérdezzük, vajjon tetszésed szerint van-e, hogy mi, emberek mindig téged kerestünk és ma is keresünk. A próféta intését meghallgattuk: járj én előttem szüntelen és légy alázatos. A te szent fiad Jézus mondotta, az én atyám háza imádkozásnak hajléka és mi ide vágyódunk, mert szívünk óhajt megfürödni a te szentlelked mérhetetlen tengerében.

Midőn bánat árnya száll lelkünkre és meghalljuk a harang hívó szavát, hozzád sietünk, mert itt talál a fáradt test a boldogság enyhet adó forrására. Ha a mindennapi élet sok gondjában elmerülni érezzük magunkat, ide sietünk, mint a tengeri hajós, a biztos révparthoz s itt új erőt ad a biztonság, mert atyai ölelő karod erejét, melegét megérezzük.

Ha a betegség aggasztó fájdalmai elmúlnak ide vonz szívünk, hogy hálát mondjunk a szabadulásért. Ha munkánk után megjön az áldás, ha kérésünk meghallgattatván, ránk száll a családi boldogság angyala, ide sietünk hálaáldozatunkkal. Az életnek minden gondja, minden java, a sírás és az örvendezés csak itt válik igazán javunkra.

Hála, hála, ezerszer is hála neked jó Isten, hogy őseinket megsegítetted, hogy építsenek nekünk templomot. Hála jó Atyánk, hogy minket fiakat és lányokat, unokákat és dédunokákat megsegítettél, hogy munkájok gyümölcsét megtartván, megerősíthettük, ünneplő ruhába öltöztethettük. Köszönet atyai kezed segítségéért, köszönet buzgó gyermekeid áldozatáért, köszönet a munkás kézéért és felügyelő gondért, de különösen köszönet az örvendezésnek ezért a szent órájáért, melyben egybe gyűjtöttél minket, közeliakat és távoliakat, hogy részesüljünk testvéreink boldogságában és példát vegyünk tőlük, miképpen kell végeznünk a ránk bizottakat. Áld meg a hűséges sáfárokat, szenteld meg a te háza-
dat az állandóság, a tisztaság, a kegyesség, a jó illatú lelki áldozatfüstjével. A te szent fiad hűséges követői, a te evangeliumod áhitatot hirdetői ez az egész gyülekezet legyen kedves te előtted. Ámen.

Tanévet megnyitó.

Imára nyílik ajkunk Istenünk. Imára hív az alkalom, indit a lélek, amely a te isteni lelked súgallatától vár erőt, új életet, halottaiból föltámadást, jövőbe látást, bátorítást.

Mi, a tanítványok sokaságából kivált, elszánt és isteni szolgálatra kész ifjak, óhajtozunk az apostolságra. Keressük a Mester nyomdokait a mindennapi élet pusztáin, hol a por s a homok elfedi még a szentek útját is. Mi, ha kell új utat törni is készek vagyunk, mert a vágy űz, hajt, hogy betekinthessünk az ígélet földére, hol a Jézus igéi kész fülkrekre találunk. Mi készeknek érezzük magunkat arra is, hogy ha szükség fölvegyük vállunkra a keresztet s saruinkat levetve igyekezzünk a te országod, a mennyország felé. Bátorság nem hiányzik szívünkben, hogy példái lehessünk az új ország építőinek, mert tudjuk atyánk, hogy miként megújul minden reggel a természet temploma, ép úgy meg kell újítanunk a te szent templomaid hangját, zsoltosmáját, zsoltárát, ígehírdetését és szent beszédét.

Érezzük bölcs Isten, mily hosszú az út s mily csekély az emberi erő, mely a nagy apostoli föladat megoldására nekünk adatott.

Ha beletekintünk a múlt idő sötét oceánjába és meggondoljuk, hogy nekünk éhségünket és szomjuságunkat csak a nagy lelkek ihletése oltja el, ha elmerül lelkünk abban a gondolatban, hogy Atyánk a Te tökéletességed mélységeit és magasságait a mi gyenge és gyarló lelkünk szárnyain kell bejárunk, erőnk csüggedezni kezd, de midőn halljuk az evangéliumi biztatást: jól van jó és hív szolgám, kevesen hű voltál, többre bízlak ezután; erőnk visszatér s mintha szárnyunk támadna, futunk és nem fáradunk el, mert minden pillanat jobban érezteti a te atyai áldó közelségedet.

Óhajtozva várjuk Istenünk szent lelked ihletését, hogy akaratunk megszilárdulva keresse a te törvényed parancsait, melyek a szivek táblájára vannak írva. Mi szívünk érzéseit bele visszük a hit igazságaiba és a tudás bölcseségét fontolóra véve akarjuk, mert szeretnők hitünk lelkes hirdetőivé növelni magunkat.

Erre segíts, ezért imádkozunk és egyben kérünk, áldd megintézetünket, légy segítségül a mi lelki vezéreinknek, hogy a beállott új esztendőnk órái és napjai szüntelen gyarapodásunkra legyenek, hogy így ama nemes harcot megharcolhassuk a te dicsőségedre és Jézusunk evangéliumának diadalára. Ámen.

Dr. Boros György,
teol. tanár.

Lelkészköri gyűlésen.

Atyánk, jó Istenünk! ki örök szeretetű jóság vagy minden munkában és kijelentésedben, ki meghalod a kis madár csicsergő énekét, megérzed az útszélén támolygó nyomorgó koldusnak szíve sóhaját, ki szeretettel fogadod boldogok és kesergők lélekből származó áhítatos imádkozását, mi a Te szent tekintetedben csüngő gyermekeid is — az Áron fiai — kik sokszor prófétai lélekkel kell, hogy hirdessük országod dicsőségét s mindennapon apostoli buzgalommal kell, hogy terjesszük a világosság szellemét: alázattal állunk meg előtted, hogy dicsőítsünk és magasztaljunk, tiszteljünk és imádjunk, midőn a nagy munkamezőről a te vezetéseddel egybegyűltünk ezen a — nagyok szellemétől megszentelt — munkára lelkesítő helyen. Hozzád emelkedünk Atyánk! Hiszen Te láttad főképen, hogy mennyit fáradoztunk csak egy esztendő óta is a reánk bízottak elvégzésében, mennyi megpróbáltatásnak voltunk kitéve hivatásunk teljesítésében s a nekünk adott erő értékesítésében.

Itt a hitetlenség átkos dudvait kellett gyomlálgatnunk az emberi kebel szép virágos kertjéből, ott a tudatlanság és sötétség felhőjétől kellett megtisztítanunk a világosság után szomjuhozó elsötétült lelket. Most az önzés és önérdek ellen kellett felemelnünk tiltakozó szavunk, majd az igazságtalanság és békétlenség szelleme ellen kellett nehéz harcba szállnunk. Egyszer a fájdalom rémes tengerében fuldokló embertestvér betegágya hívott, hogy a sajgó szívsebre jézusi részvétellel csepegtessük az örök élet hűsítő italát és a csüggedés helyébe föltámasszuk a reménység szép és ékes szivárványát; máskor a koporsó mellé állított a végzet, hogy együtt sírjunk a sírókkal s zokogó jajgatások közben is kovácsoljuk az egymást szerető szívek széttörhetetlen kapcsát. Sokszor a szép múltnak hagyományos értékei, drága kincsei megmentésére hívott el a lelkiismeret parancsoló szava, midőn megnehezült az idők járása felettünk; gyakran pedig egy biztató jövő homályos útait kellett megvilágítanunk prófétai erőnk napsugarával és szellemünk fényével irányt jelölnünk a haladás bizonytalanságában.

Igen, Te tudod főképen örökszeretetű Atyánk a mi prófétai hivatásunk ezerféleségét; Te ismered igazán a te országod dicsőségéért teljesített apostoli munkánk értékét. Te, ki adtad nekünk az ihletettséget

ha a hit és tudás magvait ültetgethettük híveink szívébe; s szerezted a bátorságot, ha a közérdek fejlődését és a jog uralmát akartuk biztosítani! ki nyújtottad az erőt, ha megtört szívvel koporsók mellett szólottunk; s ébren tartottad bennünk a bizakodás tüzeit, ha látnoki szemekkel szép jövődöt jósoltunk. Szívünk hálája, lelkünk áhítatos köszönete, érző keblünk megszentelődött egész világa legyen tiéd jó Istenünk a tőled nyert ihletettséget és bátorságot, a te lelkeből táplálkozott erőért és bizakodás tüzeért.

Midőn minden ajándékaidért hozzád emelkedik gyermeki szívünk hálás, meleg, forró köszönete — mint a tévedéseiért édes anyja kebelén zokogó gyermek — elismerjük mi is, mindenlátó jó Istenünk, hogy lehettek pillanatok a mi nagy hivatásunk teljesítésében, mikor gyengéknek bizonyultunk, holott erőseknek kellett volna lennünk. Lehettek vádoló alkalmak, mikor gyenge nádszálként hajladoztunk, noha rendíthetetlen kősziklának kellett volna lennünk. Lehet, hogy minden jóakarunk mellett is tudatlanok voltunk egy és más dolgokban akkor, amikor tudásunk fényére lett volna szüksége a reánk bízott nyájnak. És miért tagadnók, hiszen úgy is tudod, hogy olykor-olykor talán elveszítettük a sok útvesztő között azt a helyes ösvényt, melyen egyházunk felvirágoztatására, a köznek javára és a híveknek boldogulására a legtermékenyebben munkálkodhatunk volna. De légy elnéző jó Istenünk e gyöngeségeinkért, hiszen éppen azért gyűltünk egybe a jelen alkalommal is, hogy tanácskozásaink és beszélgetéseink által keressük és megtaláljuk azokat az utakat és módokat, melyeken célunkat leginkább megközelíthetjük.

Evégből áldd meg Atyánk, jó Istenünk mostani egybegyűlésünket és tanácskozásainkat a te lelke tisztá fényével. Jelöld meg újból az elérendő célt a te szellemed ragyogó világosságával. Mutasd meg ismét az ahoz vezető utat a te tudásod tündöklő fényözönével. Tárd föl előttünk — a Te oltáraidnál foglalatostkodó szolgálid előtt — a jövődönök integető szép és virágos mezejét. Emeld föl hitünkkel a gyarlóságok és kételkedések világából oda a jézusi magasztos hitnek bizakodó sziklavarába, honnan majd áldásosan szórhatjuk annak fényét és melegét a csüggedő és kételkedő emberi keblekbe. Erősíts meg a kitartásban, a tudás és hit szentségében, hogy lehessünk próféták, apostolok azon a nagy munkamezőn, melyre egykor apostoli lelkesedéssel vállalkoztunk. És segélj, hogy lehessünk hív szolgálai szeretett egyházunk érdekeinek, boldogítói népünknek, terjesztői a békesség evangeliumának és munkásai mindörökké a te országodnak. Hallgass meg jó Atyánk, jó Istenünk. Ámen.

Bálint Ödön,
karácsonyfalvi lelkész.

Böjti.

Szent áhitattal és mély alázattal borulunk le a Te színed előtt mindenható Isten, mennyei édes Atyánk! Eljöttünk e szent helyre, hogy felemeljük szívünket Hozzád, s hogy elmerüljünk a te végtelen nagyságod szemléletében. Végtelen vagy te és örökkévaló, megtestesülése minden tökéletességnek. Az emberi elme korlátoltsága nem tud Téged felfogni soha, de látja, mert látnia kell nap-nap után a Te végtelen hatalmadnak és legyőzhetetlen erődnök fenséges bizonyosságait.

Nemcsak a nagy dolgokban vagy Te hatalmas, nemcsak a csodálatos és titokzatos eseményekben nyilatkozik meg a Te erőd, hanem a legkisebb és a legjelentéktelenebb dolgokban is láthatjuk a Te munkádat, ha képesek vagyunk hozzád emelkedni.

Túl vagy a tudás határán s az igazi tudás mégis alázatos szívvel ismeri fel lépten-nyomon a Te kezed munkáját. Nem tudunk bizonyítékot találni a Te létezésedre, de nem is keresünk, mert Te vagy mindennek végső bizonyossága s te lábaid zsámolyán épül föl a mérhetetlen világ. S mert gyarló eszünkkel téged felfogni nem tudunk, lelkünkbe oltád a lélek legszebb virágát: a hitet, hogy ne kelljen téged keresnünk a messze távolban, hanem találjunk meg saját lelkünkben.

S ha így szemben találjuk ami gyarlóságunkat a Te tökéletességgel, elszorul szívünk. Elszorul szívünk, hogy legalább nem igyekeztünk a Te szent céljaidat szolgálni és a Te útaidon járni. Jól ismerjük a Te törvényeidet és parancsolataidat s mégis saját lelkünk gyöngesége következtében gyakran megszegjük. Gyengék vagyunk a kísértésekkel szemben, melyeket a világ romlottsága előnkbe tár. Sokszor megfeledkezünk a Te végtelen szentséged értékeiről s odadobjuk hitvány földi javakért. Zúgolódunk, ha rosszul megy sorunk s merünk hibáztatni téged, hogy megfeledkeztél rólunk, mert nem elég erős a mi hitünk végtelen jóságodban.

Szent Isten, mennyei édes Atyánk! Mi tudjuk, hogy Te nemcsak az erő és hatalom megtestesülése vagy, hanem a szeretet és jóság Istene. Mi tudjuk, hogy a Te jóságod mérhetetlen, mely erejével összetartja és kormányozza a mindenséget.

Mély alázattal kérünk azért, hogy bocsásd meg a mi gyarlóságun-

kat. Ne hagyj el bennünket, az üldözések és megaláztatások között, mint ahogy nem hagytad el a Te szent fiadat sem amaz utolsó napon, mikor mindenki elhagyta.

Emeld fel szívünket és értelmünket a Te lényednek tiszta és igaz megismeréséhez. Erősítsd hitünket és bizalmunkat, hogy egy percig se habozzunk, ha lelkiismeretünk tisztaságáról és nemes életeszmenyeink megvalósításáról van szó, hogy még gondolatban se csúfoljuk meg azt az ideált, melyet Jézus tett előttünk ismertté. Vezérelj, hogy szilárd léptekkel haladhassunk az általa megjelölt úton a Te tökéletességed felé most és mindörökké Ámen.

Dr. Varga Béla,
teol. tanár.
